

“Si en alguna cosa vull que m’imiteu...”

Sant Josepmaria va voler que els seus fills heretessin l’amor que va sentir sempre per la Verge. La seva devoció a la Mare de Déu, a la intercessió de la qual, l’Església acudeix aquest any, queda reflectida en un llibre sobre el Fundador de l’Opus Dei i la seva devoció a la Mare de Déu de Fàtima, entre d’altres advocacions.

08/05/2003

Mons. Xavier Echevarría escriu en la introducció del llibre que el Fundador sentia cap a la Verge “una devoció tendra i forta, profunda i sincera, alegre i serena, entusiasmada i piadosa, amb amor sempre renovat propi d’un enamorat, d’un apassionat. No era possible sentir-li parlar de la Mare de Déu sense quedar-se commogut o, almenys, convençut que l’estimava amb bogeria. En les seves paraules s’unien una pietat filial, que desarmava tota la resistència, i una saviesa teològica que atreia per la força convincent de la seva llum”.

Sant Josepmaria va posar sempre les seves alegries i les seves penes en l’empara de la ‘Senyora més brillant que el sol’ i va deixar en les seves mans el desenvolupament de l’Obra de Déu i la santedat dels seus fills. “El principi del camí que té per final la completa bogeria per Jesús, és un confiat amor cap a Maria

Santíssima”, diu en un dels seus escrits.

La filial relació entre sant Josepmaria i la Mare de Déu es descriu en un nou llibre, publicat per ediciones Palabra i escrit pel sacerdot Manuel Martínez, sota el títol “Josemaría Escrivá, peregrino de Fátima”. A aquest santuari marià de Portugal va acudir en onze ocasions, entre 1945 i 1972. Fàtima va ser un dels principals punts de trobada amb la Mare de Déu, juntament amb Torreciutat, Lourdes i Guadalupe.

El llibre es divideix en sis capítols: Relat de la història de les aparicions de la Mare de Déu als pastorets i reconeixement de l'Església; biografia de sant Josepmaria; devoció mariana del Fundador de l'Opus Dei; visites a Fàtima, amb especials precés per l'Obra (1951) i l'Església (1967); misses d'acció de gràcies per la seva elevació als altars; i noves visites

realitzades pels successors del Fundador.

“La seva devoció mariana -diu en el pròleg Mons. Serafim de Sousa, bisbe de Leiria-Fàtima- va néixer a Barbastre, en l’empara de la seva mare; va créixer i casi es va consagrar a Torreciutat, i es va anar enrobustint amb més energia en altres santuaris, des de Fàtima a Guadalupe. Fàtima, però, era per ell un lloc predilecte, i podem dir que Josepmaria Escrivà es el primer pelegrí de Fàtima canonitzat”.

07 de maig de 2003